

Sygn. akt II Ka 344/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora Sylwii Kiersnowskiej

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2023 r.

sprawy **A. C.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 27 października 2022 r. sygn. akt II K 504/21

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 520 zł tytułem kosztów sądowych za II instancję.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 344/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 27 października 2022 roku w sprawie II K 504/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

#w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>1) błędu w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż stopień społecznej szkodliwości czynu, którego dopuścił się oskarżony A. C. jest znaczny, biorąc pod uwagę umyślność działania oskarżonego oraz zagrożenie jakie stworzył dla innych uczestników ruchu drogowego, w sytuacji gdy prawidłowa ocena okoliczności niniejszej sprawy w tym przede wszystkim uprzednia niekaralność oskarżonego, incydentalny charakter czynu, którego się dopuścił, jak również brak dezawuowania swojej winy w zakresie sprawstwa zarzucanego mu czynu prowadzi do wniosku, że społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna;</p> <p>2) rażącej niewspółmierności:</p> <p>a) kary orzeczonej względem A. C., polegającą na orzeczeniu wobec niego grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 25 złotych, w sytuacji gdy mając na względzie sytuację materialną A. C., nawet przy uznaniu go winnym sprawstwa</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>przedmiotowego czynu zasadnym było wymierzenie mu kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;</p> <p>b) środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, podczas gdy okoliczności sprawy przemawiały, przy ewentualnym uznaniu go za winnego zarzucanego mu czynu, za orzeczeniem wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy jest bezzasadna i nie zasługiwała na uwzględnienie. Zgodnie z treścią apelacji, skarżący skarży wyrok w całości na korzyść, ale faktycznie nie kwestionuje winy oskarżonego A. C.. Kontrola instancyjna wykazała, iż w niniejszej sprawie w oparciu o prawidłowe ustalenia co do sprawstwa i winy oskarżonego, brak jest podstaw do zmiany wyroku w zakresie zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania i ewentualnego złagodzenia kary. Sąd I instancji ma ustawowo zagwarantowaną swobodę w wydawaniu wyroku, w tym kształtowania wymiaru kary, rolą zaś Sądu Odwoławczego jest weryfikacja, czy granice swobodnego uznania sędziowskiego, stanowiącego zasadę sądowego wymiaru kary nie zostały przekroczone w rozmiarach nie dających się wręcz zaakceptować. Przepisy art. 178a § 1 k.k. zagrożone jest karą</p>		

grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawiania wolności do lat 2. Sąd I instancji wymierzył oskarżonemu grzywnę (czyli najłagodniejszy rodzaj kary), zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 5 lat oraz świadczenie pieniężne w wysokości 5000 złotych (oba środki w minimalnej ustawowej wysokości).

Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych i wniosek obrońcy o zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania nie może być uznany za skuteczny. Zgodnie z art. 66 § 1 k.k. sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwa umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Ponadto instytucja ta może być stosowana w przypadku drobnych przestępstw, w których zachowanie sprawcy, choć sprzeczne z prawem nie wymaga surowej represji karnej. Wszystkie przesłanki warunkowego umorzenia postępowania bezwzględnie muszą zistieć się w momencie stosowania tego instrumentu probacyjnego. Przekładając ten przepis na realia niniejszej sprawy stwierdzić należy, że stan nietrzeźwości oskarżonego 0,97 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu to odpowiednik ponad 1,94 promila alkoholu we krwi. Oskarżony wartość progową stanu nietrzeźwości określoną w art. 115 § 16 kk przekroczył znacznie, a stopień nietrzeźwości oskarżonego był wyjątkowo wysoki i z całą

pewnością spowodował zaburzenie sprawności psychomotorycznej oskarżonego. Należy podkreślić, w jakich dokładnie okolicznościach ujawniono prowadzenie przez oskarżonego samochodu osobowego w stanie nietrzeźwości – oskarżony awanturował się z osobami, które zareagowały na jego niebezpieczną jazdę i powiadomiły organy ścigania, uderzył w twarz T. P. i uszkodził mu samochód. Zachowanie A. C. wskazuje zatem, że nie tylko zlekceważył podstawową zasadę ruchu drogowego, ale nie dbał również o bezpieczeństwo innych osób. Dopuścił się innych zabronionych prawem działań wobec jednej z osób reagujących na niebezpieczną jego jazdę samochodem. W świetle powyższego nie sposób uznać by stopień winy, czy też społecznej szkodliwości czynu oskarżonego nie były znaczne. Wszystkie opisane powyżej czynniki wskazują na wysoki poziom zawinienia oskarżonego oraz znaczną wagę naruszonych przez niego obowiązków. Instytucja warunkowego umorzenia postępowania winna być stosowana wyjątkowo, gdy przestępstwo jest incydentalne, a sprawca żałuje swojego czynu i wszelkie okoliczności świadczą o tym, że więcej tego nie zrobi. Oskarżony nie prezentuje właściwej postawy życiowej. Jako dorosły i odpowiedzialny człowiek powinien był wiedzieć, że po spożyciu alkoholu nie powinien prowadzić pojazdu i dopuszczać się innych zabronionych przez prawo czynów.

Podobnie niezasadny jest drugi zarzut i wniosek z nim związany. Rażąca niewspółmierność kary, o której mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k. występuje wówczas, gdy na podstawie ujawnionych

okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można przyjąć, że zachodzi wyraźna nie dająca się zaakceptować różnica między karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji, a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo (por. wyrok SN z 27.10.2022 r., I KK 173/22, OSNK 2023, nr 2, poz. 5).

Tymczasem takiej sytuacji w przedmiotowej sprawie nie sposób było się dopatrzeć. Zdaniem sądu odwoławczego, orzeczenie kary grzywny, zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat oraz świadczenia pieniężnego w najniższej wysokości, w żadnym razie nie można uznać za noszące cechy rażącej surowości. Wbrew wywodom obrońcy, Sąd Rejonowy wszystkie okoliczności dotyczące czynu i osoby sprawcy ocenił prawidłowo i we właściwej proporcji.

Ujawnione okoliczności sprawy i powody wskazane wyżej oraz w pisemnym uzasadnieniu Sądu I instancji, nie znalazły podstaw do jakiegokolwiek zmiany orzeczenia.

Wniosek

o zmianę zaskarżonego wyroku przez warunkowe umorzenie postępowania ewentualnie o złagodzenie kary grzywny i obniżenie środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Bezzasadność podniesionego zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w całości	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----

Zwiążle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwiążle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	-----	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwiążle o powodach uchylenia		
-----	-----	

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
-----	-----
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk oraz art. 8 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 123 z późn. z.m) obciążono oskarżonego kosztami sądowymi za II instancję, na które składały się: 150 zł opłaty od kary oraz 20 zł ryczałtu za doręczenia pism w postępowaniu apelacyjnym.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	obrońca
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo Wyrok Sądu Rejonowego w Węgrowie

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana